

ברכות - פרק ו' משנה ג'

הקדמה: לאחר שלמדנו שעל כל המינים אם אמר ברכת שהכול בדיעבד יצא, מבארת המשנה על מה מברכים לכתחילה ברכת שהכול לפני האכילה.

על דבר שאין גידולו מן הארץ – כל דבר שלא גדל מהארץ [כגון בשר ודגים וכן ביצים, גבינה וחלב]

אומר שהכול – מברך ברכת שהכול [שהכול נהיה בדברו, קודם האכילה]
על החומץ – על יין שהחמיץ

ועל הנובלות – ועל פירות שנפלו מהאילן [קודם שהתבשלו]

ועל הגובאי – ועל החגבים [חגבים כשרים לאכילה]

אומר שהכל – מברך שהכול

על החלב – על החלב

ועל הגבינה – ועל הגבינה

ועל הביצים – ועל הביצים

אומר שהכול – מברך שהכול

ר' יהודה אומר – ר' יהודה חולק וסובר

כל שהוא מין קללה – כל מין שבא על ידי קללה [כגון החומץ שהוא מין קללה

כיון שזה יין שהחמיץ, וכן הנובלות ג"כ בא מקללה כיון שזה פרי שנבל קודם

שהתבשל, וכן החגבים משום שהם מקלקלים את התבואה, אומר רבי יהודה שלא

מברכים על זה (ואין הלכה כרבי יהודה)]

אין מברכין עליו – לא מברכים עליו